

Sygn. I ACa 882/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

Sędziowie: SA Józef Wąsik

SA Sławomir Jamróg (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lipca 2015 r. w K.

sprawy ze skargi J. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 12 sierpnia 2014r. sygn. akt I ACa 716/14 uzupełnionym postanowieniem tego Sądu z dnia 30 września 2014r. sygn. akt I ACa 716/14 w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko K. K.

o zapłatę

postanawia:

odrzuć skargę.

SSA Józef Wąsik SSA Jan Kremer SSA Sławomir Jamróg

Sygn. I ACa 882/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2014r. sygn. akt I ACa 716/14 Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację J. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 grudnia 2013r, sygn. akt I C 1905/09 w sprawie o zapłatę zachowku. Orzeczenie to zostało uzupełnione postanowieniem z dnia 30 września 2014r. poprzez dodanie punktu o przyznaniu wynagrodzenia pełnomocnikowi z urzędu. Powód J. K. złożył w dniu 9 czerwca 2015r. skargę o wznowienie postępowania wnosząc o zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 sierpnia 2014r. a w konsekwencji także orzeczenia pierwszej instancji i zasądzenia kwoty 343689,96zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2010r. Powód wskazał, że sprawa dotyczyła roszczenia o zachówek a wyrok został oparty na opiniach biegłego W. K.. Jego zarzuty dotyczące opinii składane przed sądem pierwszej i drugiej instancji nie zostały uwzględnione , nie został także uwzględniony wniosek o wydanie innej opinii. Według skarżącego po wydaniu zaskarżonego wyroku doszło do wykrycia nowych okoliczności faktycznych i środków dowodowych, których powód nie mógł skorzystać na etapie postępowania apelacyjnego przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie. W dniu 8 maja 2015r. otrzymał bowiem wyciąg z operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego mgr. inż. Z. K.. Operat ten sporządzono w postępowaniu administracyjnym dotyczącym ustalenia odszkodowania za przejęcie nieruchomości składającej się z działki (...). Działka (...) powstała z podziału działki (...) wycenianej w sprawie o zachówek Z operatu sporządzonego w postępowaniu administracyjnym wynika, że wartość gruntu jest wyższa niż wynikało to z szacunku rzeczoznawcy W. K.. Jego zdaniem nie może być tak , że pozwana tytułem zachowku zapłaci kwotę wyliczoną od dużo niższej wartości, podczas gdy sama otrzyma z tytułu wywłaszczenia kwotę dużo większą.

Rozpoznając skargę Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Przy wskazanej podstawie wznowienia tj art. 403§2 k.p.c. właściwy zgodnie z art. 405k.p.c. do rozpoznania skargi jest Sąd drugiej instancji, albowiem to tutaj. Sąd jako sąd meriti ostatnio orzekał co do istoty sprawy.

Dalej trzeba stwierdzić, że samo wskazanie przepisu i sformułowanie ustawowej podstawy wznowienia, w sytuacji gdy ta podstawa w rzeczywistości nie zachodzi, to zbyt mało do uznania dopuszczalności wznowienia (tak SN w postanowieniach z dnia 28 października 1999r. II UKN 174/99 OSNAP 2001/4/133, z dnia 19 marca 2010r. sygn. akt II PZ 5/10, z dnia 18 kwietnia 2011r. sygn. akt III UZ 6/11 nie publ., z dnia 6 czerwca 2012r. sygn. akt IV CZ 38/12 nie publ. LEX nr 1231339, z dnia 14 czerwca 2012r. sygn. akt I Cz 44/12 nie publ. i z dnia 22 stycznia 2015 r. III CZ 56/14 nie publ., LEX nr 1622320). Zarówno w sytuacji, gdy wskazane w skardze okoliczności nie odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia, jak też w sytuacji gdy taka podstawa nie może zachodzić skarga podlega odrzuceniu. Możliwość wznowienia postępowania na podstawie przewidzianej art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia przesłanek tj. wykrycia po uprawomocnieniu się orzeczenia nowych faktów lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, istnienia ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez strony w poprzednim postępowaniu (zob. postanowienie SN z dnia 10 października 2012r. sygn. akt I Cz 104/12 nie publ.).

W tym przypadku powód nie powołuje żadnej nowej okoliczności. Powołany zaś fakt sporządzenia kolejnego operatu szacunkowego przez biegłego rzeczoznawcę w postępowaniu administracyjnym stanowi wprawdzie wykrycie środka dowodowego, jednakże takiego, z którego strona mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Zwrócić bowiem trzeba uwagę, że tutaj Sąd w ramach rozpoznania apelacji w sprawie I ACa 716/14 dokonał oceny zarzutów powoda i uznał, że powód wobec braku zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c. utracił możliwość powoływania się na oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii a ponadto dowód ten prowadził do przewłoki postępowania. Co do zasady jednak powód mógł kwestionować w toku procesu wynik dotychczasowej opinii, złożyć odpowiednie zarzuty i wskazać na potrzebę przeprowadzenia kolejnego dowodu z opinii biegłego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego ujawnienie opinii przeprowadzonej w innej sprawie nawet w odniesieniu do tej samej nieruchomości, nie stanowi dodatkowo w tym przypadku takiego nowego środka dowodowego, który mógłby mieć wpływ na wynik sprawy I C 1905/09 (I ACa 716/14). Zgodnie bowiem z art. 157 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz.U.2014 poz. 518, dalej u.g.n.) sporządzenie przez innego rzeczoznawcę majątkowego wyceny tej samej nieruchomości w formie operatu szacunkowego nie może stanowić podstawy oceny prawidłowości sporządzenia operatu szacunkowego przez innego rzeczoznawcę. To Sąd w zakończonej sprawie mógł na podstawie odpowiednich zarzutów złożonych w odpowiednim czasie weryfikować prawidłowość szacunku dokonanego w tej sprawie i oceniać potrzebę przeprowadzenia nowej opinii. Przede wszystkim jednak nie zachodzi tożsamość przedmiotu szacunku, skoro w postępowaniu administracyjnym biegły rzeczoznawca określał wartość nieruchomości według jej stanu istniejącego w dniu wydania decyzji o wywłaszczeniu (art. 130 u.g.n.) a w zakończonej sprawie dotyczącej roszczenia o zachówek oceniano wartość nieruchomości według stanu na 24 października 2003r. (art.99§1k.c.). Według zaś twierdzeń powoda składanych w toku procesu działka zmieniła charakter z rolno-budowlanego na rolno-usługowy w 2010r. (k-527). Reasumując Sąd Apelacyjny wskazuje, że wartość nieruchomości spadkowej mogła być dowodzona środkami dowodowymi obiektywnie dostępnymi a powód przy dochowaniu należytej staranności mógł powołać dowód z opinii innego biegłego w postępowaniu objętym podstawą wznowienia. Wskazana więc w skardze podstawa nie może być restytucyjną podstawą wznowienia w rozumieniu art. 403§2k.p.c. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 410§1k.p.c.

SSA Józef Wąsik SSA Jan Kremer SSA Sławomir Jamróg